

РЕШЕНИЕ

№ 2302

гр. Варна, 24.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 12 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава Йорданова

при участието на секретаря Станислава Ст. Стоянова
като разгледа докладваното от Десислава Йорданова Гражданско дело № 20223110113935 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от *** срещу Х. А. М. кумулативно обективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ и 86 ЗЗД за установяване съществуването на паричното притежание, удостоверено в Заповед № 1560/10.03.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 3064/2022 г. по описа на Районен съд – Варна, 52 с-в, за следните суми: сумата от 986,04лв, представляваща незаплатена стойност на ползвани В и К услуги за периода от 13.02.2019г.-10.09.2021г., по партида с абонатен № 1783417, за обект на потребление, находящ се в гр. ***, за която сума са издадени фактури в периода от 15.03.2019г. до 14.09.2021г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 09.03.2022г. до окончателното изплащане на задължението; сумата от 158,18 лева представляваща обезщетение за забава, начислено за периода от 15.04.2019 г.-04.03.2022., в който не е включен периодът 13.03.2020г. – 09.04.2020г.

Ищцовото дружество **** твърди в исковата молба, че ответникът в качеството си на потребител на водоснабдителни и канализационни услуги за имот, находящ се на адрес гр. *** с абонатен номер № ***, е ползвал предоставени от ищеца услуги, които не е заплатил. С молба от 08.11.2022 г. се сочи, че претендираната главница представлява цена на ползвани ***услуги, чието количество е определено служебно, съобразно правилото на чл.24,ал.4 ОУ по методика, регламентирана в чл.39, ал.5, т.1 от Наредба 4/2004 г. на МРРБ и чл.25, ал.8 от ОУ като е начислявано количество по 5 куб.м. месечно за един обитател, при двама живущи на адреса. Поради неплащане на горните суми, ищецът е подал заявление и е издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК, като на основание чл. 415, ал. 1 ГПК е бил уведомен, че може да предяви иск за установяване на вземането си. Претендира и присъждане на направените съдебни разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба чрез назначения му особен представител. Исковите се оспорва по основание и размер. Наведено е възражение за погасяване по давност на вземанията изискуеми преди 09.03.2019 г. Иска се отхвърляне на исковата претенция.

Варненския районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, намира следното:

предмет на делото са обективно кумулативно съединени положителни установителни

искове по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл.327, ал.1 ТЗ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

При така релеванните твърдения от ищеца възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки (юридически факти): 1) нА.чието на действително облигационно правоотношение между страните, по силата на което ответникът е потребител на водоснабдителни и канА.зационни услуги като титуляр на партия с абонатен № ***, за обект на потребление, находящ се в г*** 2) ищецът е имал основание и е осъществил процедура по служебно начисляване на количества ВиК услуги по правилото на чл.24,ал.4 ОУ по методика, регламентирана в чл.39, ал.5, т.1 от Наредба 4/2004 г. на МРРБ и чл.25, ал.8 от ОУ като е начислявано количество по 5 куб.м. месечно за един обитател, при двама живущи на адреса, т.е. че в имота липсва индивидуален водомер или след предписание от страна на ищеца, ответникът не е привел измервателното устройство в годно състояние; че в имота има двама постоянни обитатели, че главницата е стойност на ВиК услуги за двама обитатели месечно по 5 куб.м. за процесния период; че давността за вземанията е спирана или прекъсвана.

С доклада по делото е указано на ищеца, че не сочи доказателства за фактите, за които му е разпределена тежест.

Ответникът следва да установи, че дължимите суми за потреблението на ВиК услуги за посочения в исковата молба период са изплащани редовно и в срок.

Съдът намира, че от формираната доказателствена съвкупност не се установява първият от посочените по-горе правопораждащи факти, а именно че ответникът има качеството потребител на ВиК услуги за процесния обект на потребление, по следните съображения:

Процесните отношения по повод предоставянето на водоснабдителните и канА.зационните услуги почиват на нормативната уредба, съдържаща се в Закона за водите, Закона за регулиране на водоснабдителните и канА.зационните услуги и Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канА.зационните системи. Потребителите на *** услуги на територията на гр. Варна и операторът „Водоснабдяване и канА.зация” ООД, гр. Варна са обвързани и от Общите условия на дружеството, приложени по делото.

Съгласно § 1, т. 2, б. „а“ от ДР на ЗРВКУ потребители на ВиК услуги са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води. С идентично съдържание е и текстът на разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т.1 от ОУ на „Водоснабдяване и канА.зация” ООД. Според чл.3, ал.1, от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канА.зационните системи, потребители на услугите на ВиК са: т.1 - собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни води; т.2 - собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост; т.3 - собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдяваните обекти, разположени на територията на един поземлен имот и присъединени към едно водопроводно отклонение.

Доказването е процес по установяване на истината относно фактите, релевантни за спорното право и предопределя правните изводи на съда. Когато доказването има за предмет факти, за които доказващият носи доказателствената тежест, то е главно. В случая е указано на ищеца, че в негова тежест е да установи, че между страните е нА.це облигационно правоотношение по доставка на ВиК услуги, т.е. че ответникът има качеството на потребител на *** услуги. Главното доказване трябва винаги да е пълно, т. е. да създава сигурно убеждение у съда в истинността или неистинността на съответното твърдение. Пълното доказване е онова, което води до несъмненост в извода за осъществяването или не на даден релевантен за спора факт или обстоятелство. Пълно доказване се изисква при главното и обратно доказване, за да постигнат своята цел, докато за насрещното доказване, какво следва да проведе ответника в настоящото производство е достатъчно и само непълно доказване – при което се създава вероятност в съществуването или не на дадени факти и обстоятелства. При така изяснената характеристика на пълното и главно доказване, чиято тежест се носи от ищеца, липсата на оспорване от страна на ответника, не освобождава

ищеца от негативните последици от недоказване на релевантните за спора обстоятелства. Ищецът е твърдял, че е титуляр на спорното право, което не е доказал, поради което следва да понесе неблагоприятните последици от неуспешно проведеното доказване на фактите годни да породят правото му, които последици се изразяват в отхвърляне на исковата претенция предявена от дружеството само на това основание.

Само за пълнота на изложението, съдът намира, че по делото не се доказва ищецът да е спазил процедура за служебно начисляване на суми, съобразно позоваването му на уточнителната молба от 08.11.2022г.

На л.22 от делото е представена справка за недобора на частен абонат от 15.03.2019г.-04.03.2022 г. за клиентски номер ***, а като абонат е посочен ищеца / видно от посочения ЕГН/ за адрес: ***. В справката е видно, че отчет на адреса не е правен, но е начислявана помесечно определена главница за потребление на ВиК услуги.

Съгласно разпоредбата на чл. 34а от Наредба № 4/2004 г., периодичните проверки на индивидуалните водомери като средства за измерване и разпределение на изразходваното количество вода в сгради- етажна собственост, се извършват през 10 години, като същите са за сметка на потребителите /чл. 34а, ал. 2/. Нормативно предвидено е, когато длъжностно лице на оператора установи потребители с непроверени индивидуални водомери съгласно ал. 1 (т. е. измина повече от 10 години от монтажа на водомера или последната негова проверка) срокът за извършване на проверката е три месеца, както и в случай че след изтичането на този срок не е извършена периодична проверка на водомерите, количеството изразходвана вода се начислява по реда на чл. 39, ал. 6 от наредбата /чл. 34а, ал. 5 от Наредбата/. Съгласно чл. 16, ал. 4 от Общите условия на ВиК оператора периодичните проверки на индивидуалните водомери се извършват от и за сметка на потребителите през 10 години, считано от датата на последната метрологична проверка. В чл.20, ал.1 от ОУ е предвидено, че при установяване на повреда в индивидуален водомер на потребител представител на ВиК оператора прави предписание за отстраняване на повредата на водомера и за срока на отстраняването ѝ, като демонтира пломбата на холендъра. Съгласно чл. 21 от ОУ когато представителят на ВиК оператора установи потребители с непроверени индивидуални водомери съгласно чл. 16, ал. 4, същият прави предписание на потребителя за извършване на периодична проверка, със срок за изпълнение три месеца. В случай, че след изтичането на този срок, не е извършена периодична проверка, количеството изразходвана вода се начислява по реда на чл. 25, ал. 8 и ал. 10 от ОУ. В общите условия е изрично предвидено, че след изтичане на срока, в който потребителят следва да изпълни предписанието за извършване на периодична проверка, ВиК операторът начислява служебно изразходвано количество питейна вода – по 6 куб. м. при топлофицирано жилище и по 5 куб. м – при нетоплофицирано жилище за всеки обитател, като същото се завишава всяко тримесечие с 1, 0 куб. м. за всеки обитател. Аналогична е уредбата съгласно чл. 34а, ал. 5, цит. по-горе, която препраща към възможността след изтичане на тримесечния срок за извършване на проверка на водомера, при неизвършена такава, да се начислява служебно количество изразходвана вода по 6 куб. м. при топлофицирано жилище и по 5 куб. м. при нетоплофицирано жилище за всеки обитател, като на всяко тримесечие се завишават с по 1 куб. м. Разпоредбата на чл. 21 от ОУ урежда изрично начина на начисляване на количеството изразходвана вода по време на срока на предписанието, но доколкото технически е необходим демонтаж на водомерите за периодична проверка, то за периода до ново пломбиране на водомерите, не би могло да се извърши начисляване по реални отчети, следва да се приложи аналогично предвиденият начин за начисляване на количества изразходвана вода в хипотезата на направено предписание за отстраняване на установена повреда в индивидуалния водомер на потребител, а именно по реда на чл. 26, ал. 2 (чл. 20, ал. 3 от ОУ) – според средномесечния разход за съответния период от предходната година.

С оглед така действащите норми и наведеното основание на иска, ищцовото дружество дължи да докаже, че в процесния имот е монтирано измервателно устройство, което не е преминало проверка, че е издал предписание за извършване на периодична проверка на индивидуалния водомер на ответника поради изтичане на 10 години от последната такава или от монтажа на водомера, във връзка с което предписание е начислявал служебно количеството изразходвана вода за срока на предписанието до неговото изпълнение, респ. до поставяне на нова пломба на водомера, съгласно чл. 26, ал. 2 ОУ както и след изтичането на срока на предписанието, при неизпълнение, да начислява

служебно по 6 куб. м. при топлофицирано жилище и по 5 куб. м. при нетоплофицирано жилище за всеки обитател – съгласно чл. 25, ал. 8 от Общите условия.

По делото не се установява кога е монтирал водомер и какъв индивидуален номер, От писмените доказателства по делото не се установя на ответника да връчено предписание по смисъла на чл.21 от ОУ.

При изложеното съдът намира, че не се доказва, предвидената в ОУ процедура за служебно начисляване на количества ВиК, на които се основават претенциите на ищеца, да е спазена.

Искът за главница следва да се отхвърли като неоснователен. Доколкото главния иск е неоснователен, на отхвърляне подлежи и акцесорния иск за лихва.

По разноските:

С оглед изхода на спора, право на разноски има ответникът, но същият е бил представляван от особен представител и не е сторил такива.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „*** със седА.ще и адрес на управление: гр*** срещу Х. А. М., ЕГН:*****“, адрес: гр. Варна, ул. ***“, на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл.79 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД, **за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца**, следните суми, за които е издадена заповед № 1560/10.03.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 3064/2022 г. по описа на Районен съд – Варна, 52 с-в: сумата от 986,04лв, представляваща незаплатена стойност на *** услуги за периода от 13.02.2019г.-10.09.2021г., по партида с абонатен № ***, за обект на потребление, находящ се в гр. ***, за която сума са издадени фактури в периода от 15.03.2019г. до 14.09.2021г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 09.03.2022г. до окончателното изплащане на задължението; сумата от 158,18 лева представляваща обезщетение за забава, начислено за периода от 15.04.2019 г.-04.03.2022., в който не е включен периодът 13.03.2020г. – 09.04.2020г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____